

Τα τραγούδια της παρέας

Επίσκεψη στο ΚΠΕ Άμφισσας

Φλεβάρης 2010

Τραγούδια παρέας /2^ο Γυμνάσιο Βούλας
Επίσκεψη στο ΚΠΕ Άμφισσας Φλεβάρης 2010
Ομάδα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης
Σελίδα 1 από 36

2^ο Γυμνάσιο Βούλας
Ομάδα Περιβαλλοντικής
Εκπαίδευσης

*«Προστατευόμενες Περιοχές,
Εκπαίδευση για την Αειφόρο
Ανάπτυξη και Ενέργεια»*

Ο Προσκυνητής

Τα βουνά περνάω
και τις θάλασσες περνώ
Κάποιον αγαπάω
Δυο ευχές κρατάω
και δυο τάματα κρατώ
Περπατώ και πάω

Κάποιος είπε πως η αγάπη
σ' ένα αστέρι κατοικεί
αύριο βράδυ θα 'μαι εκεί
Κάποιος είπε πως ο έρωτας
για μια στιγμή κρατά
αύριο βράδυ θα 'ναι αργά

Στα πουλιά μιλάω
και στα δέντρα τραγουδώ
Κάποιον αγαπάω
Κι όταν τραγουδάω
προσευχές παραμιλώ
περπατώ και πάω

Κάποιος είπε πως ο δρόμος
είναι η φλέβα της φωτιάς
ψυχή μου πάντα να κυλάς
Κάποιος είπε πως ταξίδι
είναι μόνο η προσευχή
καρδιά μου να 'σαι ζωντανή

Κάποιος είπε πως η αγάπη
σ' ένα αστέρι κατοικεί
αύριο βράδυ θα 'μαι εκεί
Κάποιος είπε πως ο έρωτας
για μια στιγμή κρατά
αύριο βράδυ θα 'ναι αργά.

Το τσιγάρο

Χάραξε και δε νυστάζω,
σκέφτομαι τι μου πες χθες
άσε με να σε κοιτάζω
κι άμα ξημερώσει ό, τι θες.

Γύρισε να σ' αγκαλιάσω,
τήρα ξέρω πως δε φταις
άσε με να σε χορτάσω
κι άμα βγει ο ήλιος ό, τι θες.

Στο τσιγάρο που κρατώ,
στον ένα μου Θεό
να μη δώσει να ξημερωθώ

Στο κορμί αυτό το αγγελικό
στο στόμα που φιλώ
έτσι μια ζωή θα σ' αγαπώ

Στο κορμί αυτό το αγγελικό
στο στόμα που φιλώ
έτσι μια ζωή θα σ' αγαπώ

Ξάπλωσε να σε κρατήσω
κλείσαν όλες οι πληγές,
άσε με να σε κοιμίσω
κι αύριο για σένα ό, τι θες.

Γύρισε να σ' αγκαλιάσω,
τήρα ξέρω πως δε φταις
άσε με να σε χορτάσω
κι άμα βγει ο ήλιος ό, τι θες.

Στο τσιγάρο που κρατώ,
στον ένα μου Θεό
να μη δώσει να ξημερωθώ

Στο κορμί αυτό το αγγελικό
στο στόμα που φιλώ
έτσι μια ζωή θα σ' αγαπώ

Στο κορμί αυτό το αγγελικό
στο στόμα που φιλώ
έτσι μια ζωή θα σ' αγαπώ.

Γυρίζω τις πλάτες μου στο μέλλον

Γυρίζω τις πλάτες μου στο μέλλον
στο μέλλον που φτιάχνετε όπως θέλετε
αφού η ιστορία σας ανήκει
σαρώστε το λοιπόν αν επιμένετε

Στ' αυτιά μου δεν χωράνε υποσχέσεις
το έργο το 'χω δει μη με τρελαίνετε
το πλοίο των ονείρων μου με πάει
σε κόσμους που εσείς δεν τους αντέχετε

Μένω μονάχος στο παρόν μου
να σώσω οτιδήποτε - αν σώζεται -
κι ας έχω τις συνέπειες του νόμου
συνένοχο στο φόνο δε θα μ' έχετε

Γυρίζω τις πλάτες μου στο μέλλον
το κόλπο είναι στημένο και στα μέτρα σας
ξεγράψτε με απ' τα κατάστιχά σας
στον κόπο σας δεν μπαίνω και στα έργα σας

Γυρίζω τις πλάτες μου στο μέλλον
στο μέλλον που φτιάχνετε όπως θέλετε
αφού η ιστορία σας ανήκει
σαρώστε το λοιπόν αν επιμένετε

Μένω μονάχος στο παρόν μου
να σώσω οτιδήποτε - αν σώζεται -
κι ας έχω τις συνέπειες του νόμου
συνένοχο στο φόνο δε θα μ' έχετε

Ποιος έχει λόγο στην αγάπη

Γράφω μεθυσμένα λόγια και τα κρύβω στα χαρτιά
του ονείρου τα ρολόγια κουδουνίζουν δυνατά

Ποιος έχει λόγο στην αγάπη ,ποιος να έχει την ευθύνη
για να του πω να σταματήσει, να μη με πονάει εκείνη
Ποιος έχει λόγο στην αγάπη να τη βγάλει απτά δεσμά της
αφού πονάει για κάποιον άλλο κι εγώ είμαι μακριά της.

Γράφω μεθυσμένες λέξεις που έρχονται απτά παλιά
όποιο δρόμο και αν διαλέξεις θα σε βγάλει πιο μακριά..

Ποιος έχει λόγο στην αγάπη, ποιος να έχει την ευθύνη,
για να του πω να σταματήσει , να μη με πονάει εκείνη.
Ποιος έχει λόγο στην αγάπη να τη βγάλει απτά δεσμά της
αφού πονάει για κάποιον άλλο κι εγώ είμαι μακριά της.
Ποιος έχει λόγο στην αγάπη, ποιος κρατάει τα κλειδιά της,
αφού πονάει για κάποιον άλλο και εγώ είμαι μακριά της.

Ρίτα Ριτάκι

Έφαχνα να 'βρω τον μπελά μου και τελικά τον βρήκα
και πήγα και αγάπησα ένα μωρό τη Ρίτα
Προίκα 18 χρονών κι εγώ 45
Ρίτα εσύ 'σαι στην αρχή κι εγώ στο παρά πέντε

Ρίτα Ριτάκι κανένα δε φοβάσαι
Ρίτα Ριτάκι τίποτα δε θυμάσαι
Ρίτα Ριτάκι απόψε πού κοιμάσαι

Μου το 'χες πει πολλές φορές ότι δε μ' αγαπούσες
συγγνώμη δεν κατάλαβα ότι το εννοούσες
γι' αυτό λοιπόν σε χαιρετώ και φεύγω δίχως λόγια
με το κεφάλι μου ψηλά και την ψυχή στα πόδια

Ρίτα Ριτάκι κανένα δε φοβάσαι
Ρίτα Ριτάκι τίποτα δε θυμάσαι
Ρίτα Ριτάκι απόψε πού κοιμάσαι

Τραγούδια παρέας /2^ο Γυμνάσιο Βούλας
Επίσκεψη στο ΚΠΕ Άμφισσας Φλεβάρης 2010
Ομάδα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης
Σελίδα 6 από 36

Δεν Θα Δακρύσω Πια Για Σένα

Μέτρησα προχθές τις μικρές μας στιγμές
ήσουν κι εσύ μια σταγόνα στη βροχή
Κι αν δεν μπορώ να σ' αγγίξω πάλι μόνος προσπαθώ
να κρυφτώ, να σε χάσω, να χαθώ

Μα δε θα δακρύσω πια για σένα
και μη ρωτάς για μένα
δε θα δακρύσω πια για σένα
και μη ρωτάς για μένα

Μέθυσσα προχθές στις μικρές μας στιγμές
ήσουν κι εσύ μια σταγόνα από κρασί
κι αν δεν μπορώ να σ' αγγίξω πάλι μόνος προσπαθώ
να κρυφτώ, να σε χάσω, να χαθώ

Μα δε θα δακρύσω πια για σένα
και μη ρωτάς για μένα
δε θα δακρύσω πια για σένα
και μη ρωτάς για μένα.

Γενέθλια

Στα μονοπάτια του καημού
στη γέφυρα του στεναγμού
μ' έκαν' η μάνα μου
Μια φθινοπωρινή βραδιά,
ζωή την κρύα σου καρδιά
είδαν τα μάτια μου

Με κουδουνίστρες πλαστικές
όμορφες και χρωματιστές
με νανουρίζανε
Και τα ματάκια τα μικρά
είδαν του κόσμου τ' αγαθά
και συμφωνήσανε

Ήταν το γάλα μου πικρό
και το νεράκι μου γλυφό
που με μεγάλωνε
Κι απέναντι στη κούνια μου,
η μοίρα η κακούργα μου
και με καμάρωνε.

Ήταν το κλάμα μου μουντό
σαν κάτι να 'θελα να πω,
μα δεν με νιώσανε
Μια λυπημένη αναπνοή
για την π*****να τη ζωή
που μου χρεώσανε.

Έτσι ξεκίνησα λοιπόν, έτσι ξεκίνησα,
δεν με ρωτήσανε ζωή, μα σε συνήθισα
Σαν πληγωμένο αετόπουλο στο χώμα,
ψάχνω τη δύναμη να κρατηθώ ακόμα

Έτσι ξεκίνησα λοιπόν, έτσι ξεκίνησα,
άλλα μου δείξανε και άλλα εγώ αντίκρισα
Θεέ μου κι ας ήξερα ποια μέρα θα πεθάνω
και του θανάτου μου γενέθλια να κάνω

Πάνω σε λάσπες και καρφιά
στ' άδικου κόσμου τη φωτιά πρωτοπερπάτησα
Ισορροπία σταθερή
για να προλάβω τη ζωή,
όμως την πάτησα

Μονό το "άλφα" και το "χι"
στη σχολική μου εποχή
πρωτοσυλλάβισα
Γι αυτό το "αχ" και το "γιατί"
όπου βρεθώ μ' ακολουθεί
κι ας τριαντάρισα

Έτσι περνούσε ο καιρός
και 'γω στο δρόμο μου σκυφτός
έκανα όνειρα
Έτυχε να 'μαι απ' αυτούς
που κολυμπάνε στους αφρούς
και στα λασπόνερα

Στάζει το αίμα της ψυχής,
σαν τις σταγόνες της βροχής
όμως ποιος νοιάζεται
Και την αόρατη πληγή
που μέσα μου αιμορραγεί
ποιος την μοιράζεται

Έτσι ξεκίνησα λοιπόν...

Νότος

Εκεί στο Νότο,
που τρίζει ο θάνατος κι η αγάπη κάνει κρότο,
σαν άδειο κάθισμα ταξίδεψα για χρόνια,
ψάχνοντας να βρω το κατάλληλο κορμί.

Εκεί στα φώτα,
έβρισκε η νύχτα τα σημάδια της τα πρώτα.
Είχα ξεμείνει από τσιγάρα και συμπόνια
κι εσύ με κέρασες καπνό μ' ένα φιλί.

Ποια πόλη, ποια χώρα,
ποια θάλασσα σε ταξιδεύει τώρα;
Σωπαίνεις, θυμάσαι
και μεθυσμένη μες τον ύπνο σου γελάς.
Ποια πόλη, ποια χώρα,
ποια θάλασσα σε ταξιδεύει τώρα;

Εκεί στο Νότο,
εκεί μου κλήρωσε ο έρωτας το Λόττο,
κουλουριασμένος σαν τη σαύρα στη σκιά του,
σαν νόμισμα έπεφτα στο μαύρο σου βυθό.

Χλομά καντήλια,
άναβε η φτώχεια σου, τα τάζε με ζήλια,
μα συλλαβίζαν σ' αγαπώ τα βογγητά σου,
σαν ένα άρρωστο στην κούνια του μωρό.

Ποια πόλη, ποια χώρα,
ποια θάλασσα σε ταξιδεύει τώρα;
Σωπαίνεις, θυμάσαι
και μεθυσμένη μες τον ύπνο σου γελάς.
Ποια πόλη, ποια χώρα,
ποια θάλασσα σε ταξιδεύει τώρα;

Καλοκαιρινά ραντεβού

Σαν παραίσθηση εσύ
ξεπροβάλλεις μπρος στα μάτια μου
δύση κι ανατολή
του ορίζοντα φτερά

Καλοκαιρινά ραντεβού πάνω στο σώμα σου
καλοκαιρινά σ' αγαπώ στην αμμουδιά
όλο το νησί ένα βότσαλο στα πόδια σου
ολόκληρη η γη η δική σου αγκαλιά

Νέκταρ Θεϊκό
πίνω αχόρταγα απ' τα χείλη σου
ζηλεύει η Αφροδίτη
που 'χεις τόση ομορφιά

Καλοκαιρινά ραντεβού πάνω στο σώμα σου
καλοκαιρινά σ' αγαπώ στην αμμουδιά
όλο το νησί ένα βότσαλο στα πόδια σου
ολόκληρη η γη η δική σου αγκαλιά.

Ταινία Φαντασίας

Μοιάζουν τα όνειρά μας, με ταινία φαντασίας
Σινεμά είναι ο κόσμος, Πειραιώς και Κηφισίας
Κι όταν φτάνει η σειρά μας, άλλοι μπαίνουν πάντα πρώτοι
Και για μας μένει μια θέση, πίσω πίσω στον εξώστη...στριμωχτά

Μοιάζουν τα όνειρά μας, με ταινία φαντασίας
Σινεμά είναι ο κόσμος, Πειραιώς και Κηφισίας
Κι όταν φτάνει η σειρά μας, άλλοι μπαίνουν πάντα πρώτοι
Και για μας μένει μια θέση, πίσω-πίσω στον εξώστη...στριμωχτά

Κάποιος ακόμα περπατά, σε ξεχασμένους δρόμους
Πάντα πιστεύαμε σ' αυτά, που μας αφήνουν μόνους
Όσο εμείς γυρεύουμε, αλήθεια και αγάπη
Πάντα χαμένοι βγαίνουμε κι όλοι χρωστάμε κάτι

Μοιάζουν τα όνειρά μας, με ταινία φαντασίας
Σινεμά είναι ο κόσμος, Πειραιώς και Κηφισίας
Κι όταν φτάνει η σειρά μας, άλλοι μπαίνουν πάντα πρώτοι
Και για μας μένει μια θέση, πίσω-πίσω στον εξώστη...στριμωχτά

... κι όλοι χρωστάμε κάτι
Μοιάζουν τα όνειρά μας...

Τραγούδια παρέας /2^ο Γυμνάσιο Βούλας
Επίσκεψη στο ΚΠΕ Άμφισσας Φλεβάρης 2010
Ομάδα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης
Σελίδα 11 από 36

Να κοιμηθούμε αγκαλιά

Πάλι μέτρησα τ' αστέρια κι όμως κάποια λείπουνε
μόνο τα δικά σου χέρια δε μ' εγκαταλείπουνε
πώς μ' αρέσουν τα μαλλιά σου στη βροχή να βρέχονται
τα φεγγάρια στο κορμί σου να πηγαινοέρχονται

Να κοιμηθούμε αγκαλιά να μπερδευτούν τα όνειρά μας
και στων φιλιών τη μουσική ρυθμό να δίνει η καρδιά μας
Να κοιμηθούμε αγκαλιά να μπερδευτούν τα όνειρά μας
για μια ολόκληρη ζωή να είναι η βραδιά δικιά μας

Τα φιλιά σου στο λαιμό μου μοιάζουνε με θαύματα
σαν τριαντάφυλλα που ανοίγουν πριν απ' τα χαράματα
στων ματιών σου το γαλάζιο έριξα τα δίχτυα μου
στις δικές σου παραλίες θέλω τα ξενύχτια μου

Να κοιμηθούμε αγκαλιά να μπερδευτούν τα όνειρά μας
και στων φιλιών τη μουσική ρυθμό να δίνει η καρδιά μας
Να κοιμηθούμε αγκαλιά να μπερδευτούν τα όνειρά μας
για μια ολόκληρη ζωή να είναι η βραδιά δικιά μας.

Και τι ζητάω

Με κάνα δυό στιχάκια μου για πρόσχημα
παρκάρω τ' όχημα και σου μιλάω
και συ που ξέρω πως δε νοιάζεσαι
τάχα ταραζέσαι που σ' αγαπάω

Παίζεις με την ευαισθησία μου
μα την ουσία μου δεν την προσέχεις
και στης καρδιάς μου τα σκιρτήματα
άλλα προβλήματα λες ότι έχεις

Και τι ζητάω, τι ζητάω
Μια ευκαιρία στον Παράδεισο να πάω...

Με κάνα δυό στιχάκια μου για πρόσχημα
κερνάω ρόφημα στο κυλικείο
κι ενώ να 'ρθω μου απαγόρευες
εσύ αγόρευες μ' αυτούς τους δυό

Είπες μετά πως με περίμενες
δε με περίμενες η μοίρα το 'χει
κι όταν στα χέρια μου σε κράτησα
εκεί την πάτησα και είπες όχι
Και τι ζητάω

Τραγούδια παρέας /2^ο Γυμνάσιο Βούλας
Επίσκεψη στο ΚΠΕ Άμφισσας Φλεβάρης 2010
Ομάδα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης
Σελίδα 12 από 36

Ώρες σιωπής

Ώρες σιωπής και χάνομαι στο άσπρο των ματιών σου
Ώρες αιχμής και βρίσκομαι στις άκρες των χειλιών
Ας ήτανε να κράταγες στιγμούλα μου στο χρόνο
Ας ήτανε να φώτιζες αυτό μου το κενό

Φταίνε τα τραγούδια που με πήραν απ' το χέρι
κάτι στιχάκια σαλεμένων εραστών
μα εμένα τη στιγμούλα μου πίσω ποιος θα μου φέρει
Εγώ ότι αγάπησα σε εκείνη το χρωστώ

Ώρες σιωπής και πίστεψα στα ναι σου και στα όχι
Ώρες αιχμής και βρέθηκα στον έβδομο ουρανό
Να ζήσω σ' ένα όνειρο δεν ξέρω αν με παίρνει
μα ο έρωτάς μου άναψε, γι' αυτό σου τραγουδώ.

Μια φωτιά στην άμμο

Πριν χαθείς και διώξεις το φεγγάρι
άναψε αν θες μια φωτιά στην άμμο
σαν μια τελευταία χάρη
άναψε αν θες μια φωτιά στην άμμο
όπως τις νύχτες που κι οι δυο σαν παιδιά
πάνω από την ίδια φωτιά
την αγάπη κρατούσαμε μαζί ζωντανή
με φιλιά μας ξυπνούσε η αυγή
στην ακτή που φτιάχναμε ταξίδια
άναψε αν θες μια φωτιά στην άμμο
πριν εδώ τα πάντα γίνουν ίδια
άναψε αν θες μια φωτιά στην άμμο
όσο και αν φύγεις από μένα μακριά
σαν τον ήλιο θα 'μαι κοντά
θα σ' αγγίζω σαν χάδι πονηρό του ουρανού

σαν αέρας θα είμαι παντού

Να 'ρθεις ξανά
έστω μόνο και για μία φορά
να 'ρθεις ξανά
έστω μόνο και για μία βραδιά

Πριν μας κρύψει αυτή η νύχτα
άναψε αν θες μια φωτιά στην άμμο
πριν πιαστώ στα μαγικά σου δίκτυα
άναψε αν θες μια φωτιά στην άμμο
όσο κι αν φύγεις από μένα μακριά
σαν τον ήλιο θα 'μαι κοντά
θα σ' αγγίζω σαν χάδι πονηρό του ουρανού
σαν αέρας θα 'μαι παντού

Να 'ρθεις ξανά
έστω μόνο και για μία φορά
να 'ρθεις ξανά
έστω μόνο και για μία βραδιά.

Ο παλιός στρατιώτης

Οι φόβοι σου κι οι φόβοι μου στο ίδιο το τραπέζι
στη μέση το φαρμάκι μας γλυκό σαν πετιμέζι
και μέσα του σαν ζάχαρη να λιώνει αυτό τ' αστέρι
αυτό που πρώτη η αγάπη μας μας έβαλε στο χέρι

Δε μου υπόσχεσαι ζωή και θαύματα δεν κάνω
μα αν μου ζητάς λατρεία μου για σένα να πεθάνω
και μία δεύτερη φορά σαν τον παλιό στρατιώτη
θα πέθαινα αγάπη μου καλύτερα απ' την πρώτη

Κι αν μένει ακόμα νόημα και μισοερειπωμένο

μες' στα ερείπια αυτά μαζί σου εγώ θα μένω
μέχρι να 'ρθει η άνοιξη και να μας ξεκουνήσει
και μες' από το θάνατο ζωή να μας χαρίσει

Δε μου υπόσχεσαι ζωή και θαύματα δεν κάνω
μα αν μου ζητάς λατρεία μου για σένα να πεθάνω
και μία δεύτερη φορά σαν τον παλιό στρατιώτη
θα πέθαινα αγάπη μου καλύτερα απ' την πρώτη.

Ένας Τούρκος στο Παρίσι

Μου γράφεις δε θα 'ρθεις για διακοπές
χρωστάς μαθήματα μου λες
φωτογραφίες στέλνεις απ' το Λούβρο
και άλλες με τον γάτο σου τον Τούρκο
ο Τούρκος να πηδάει στα σκαλιά
και ύστερα παιχνίδια να σου κάνει
στη γάμπα σου να τρέμει μια ουρά
αυτός ο Τούρκος Τούρκο θα με κάνει
στη γάμπα σου να τρέμει μια ουρά
αυτός ο Τούρκος Τούρκο θα με κάνει

Ζηλεύω το μικρό σου το γατί
στα πόδια σου κοιμάται όταν διαβάζεις
δεν ξέρω αν κοιμάστε και μαζί
ή μ' άλλον στο κρεβάτι τον αλλάζεις
δεν ξέρω αν κοιμάστε και μαζί
ή μ' άλλον στο κρεβάτι τον αλλάζεις

Μου γράφεις πως σου έλειψα πολύ
μου στέλνεις χάρτινο φιλί
το χρόνο σου μετράς για το πτυχίο
το γράμμα μου σου φάνηκε αστείο
κι ο Τούρκος στη μοκέτα αραχτός

φιλίες με τους Γάλλους σου να πιάνει
να πίνει και να τρώει ό,τι τρωσ
αυτός ο Τούρκος Τούρκο θα με κάνει
να πίνει και να τρώει ό,τι τρωσ
αυτός ο Τούρκος Τούρκο θα με κάνει

Ζηλεύω το μικρό σου το γατί
στα πόδια σου κοιμάται όταν διαβάζεις
δεν ξέρω αν κοιμάστε και μαζί
ή μ' άλλον στο κρεβάτι τον αλλάζεις
δεν ξέρω αν κοιμάστε και μαζί
ή μ' άλλον στο κρεβάτι τον αλλάζεις

Συγχώρα με που γίνομαι μικρός
μα η ανάγκη να σε νιώσω είναι μεγάλη
μακριά σου νιαουρίζω μοναχός
μα c' est la vie που λένε και οι Γάλλοι
μακριά σου νιαουρίζω μοναχός
μα c' est la vie που λένε και οι Γάλλοι

Ζηλεύω το μικρό σου το γατί
στα πόδια σου κοιμάται όταν διαβάζεις
δεν ξέρω αν κοιμάστε και μαζί
ή μ' άλλον στο κρεβάτι τον αλλάζεις
δεν ξέρω αν κοιμάστε και μαζί
ή μ' άλλον στο κρεβάτι τον αλλάζεις.

Το πάρτι

Να γράψω θέλω σ' αγαπώ πολύ
να πάψω θέλω γι' αυτό θα πιω πολύ
Παλιά κομμάτια που χόρευες θα βρω
ποια ξένα μάτια σε βλέπουν θησαυρό

Απόψε η νύχτα μοιάζει μ' απειλή
μεγάλη νύχτα κι εγώ μικρός πολύ
Λευκά σεντόνια ριγμένα στη καρδιά
για μένα χιόνια και γι' άλλους μυρωδιά

Νύχτα παρ' την τη σκέφτομαι ξανά
κάνει πάρτι το χθες και με πονά
Νύχτα ζήτα με μπροστά της για χορό
γι' αγάπη κλαίω μα δεν τη συγχωρώ

Στενά μπαλκόνια, δειλινά στενά
καρδιές μπαλόνια πετούν στο πουθενά
Ποτάμι μαύρο στις φλέβες μου κυλάς
κι ας μην ξανάβρω τον τρόπο που φιλάς

Νύχτα παρ' την τη σκέφτομαι ξανά
κάνει πάρτι το χθες και με πονά
Νύχτα ρίξε με σαν άστρο στο κενό
γι' αγάπη κλαίω μα δεν τη συγκινώ

Νύχτα παρ' την...

Σ' ακολουθώ

Σ' ακολουθώ στην τσέπη σου γλιστρώ
σαν διφραγκάκι τόσο δα μικρό
Σ' ακολουθώ και ξέρω πως χωράω
μες στο λακκάκι που 'χεις στο λαιμό

Έλα κράτησέ με και περπάτησέ με
μες στο μαγικό σου το βυθό
πάρε με μαζί σου στο βαθύ φιλί σου
μη μ' αφήνεις μόνο θα χαθώ

Σ' ακολουθώ και πάνω σου κολλάω
σαν φανελάκι καλοκαιρινό
Σ' ακολουθώ σ' αγγίζω και πονάω
κλείνω τα μάτια και σ' ακολουθώ.

Να δεις τι σου 'χω για μετά

Στο ασανσέρ σφάζουν αρνιά
στο ρετιρέ κριάρια
και στο μεγάλο λιβινγκ ρουμ
με ρομπ ντε σαμπρ κυκλοφορούν

Στον καμπινέ πάνε συχνά
και στο μπιντέ καβάλα
προσεύχονται διαπασών
εις το Λαχείο Συντακτών

Με άλλα λόγια θα στο πω
κι έναν ανάπηρο σκοπό
απ' το πενήντα και μετά
μας έχουν πνίξει τα μπετά
να δεις τι σου 'χω για μετά

Στου Στρατηγάκη την αυλή
και σ' άλλα ινστιτούτα
λέει πολλοί 'ναι μαζεμένοι
Ρωμιοσύνη μου καημένη

Η γλώσσα κόκκαλα δεν έχει
μα κόκκαλα τσακίζει
με YES και SORRY και λοιπά
και με σπασμένα Αγγλικά

Με άλλα λόγια θα στο πω

κι έναν ανάπηρο σκοπό
απ' το εξήντα και μετά
ανά, κατά, διά, μετά
να δεις τι σου 'χω για μετά

Καβάλα πάνε σινεμά
καβάλα super market
μπαίνουμε σ' άλλη εποχή
πιο stereo και γιώτα χι

Ελλάς, Ελλήνων Χριστιανών
κι αντίσταση και γύψος
Πολυτεχνείο ξαφνικά
μεταπολίτευση και τα λοιπά

Με άλλα λόγια θα στο πω
κι έναν ανάπηρο σκοπό
απ' το εβδομήντα και μετά
μας έχουν πνίξει τα σκατά
να δεις τι σου 'χω για μετά

Εδώ και τώρα αλλαγή
και πανταχού το νέφος
από τα out και τα in
βγήκανε γιάπηδες με τζην

Σκυλάδικα στην εθνική
disco στην παραλία
ανάδελφος Ελληνισμός
ενώ επίκειται σεισμός

Με άλλα λόγια θα στο πω
κι έναν ανάπηρο σκοπό
απ' το ογδόντα και μετά

να δεις τι σου 'ρχεται μετά
να δεις τι σου 'χω για μετά

Στο ενενήντα φτάσαμε
εμπρός ταχύ το βήμα
να το ακολουθήσουμε
γιατί καθυστερήσαμε

Εσύ, Νου Δου, περικοπές
Κυπριακό και Σκόπια
Θεέ μου πως φτάσαμε ως εδώ
στα σύνορα του Εξαποδώ

Με άλλα λόγια θα στο πω
κι έναν ανάπηρο σκοπό
απ' το ενενήντα και μετά
να δεις τι σου 'χω για μετά

Μα η Ελλάδα ως γνωστόν
ποτέ της δεν πεθαίνει
και όπως έχει ειπωθεί
κάποια στιγμή θ' αναστηθεί

Μητέρα μεγαλόψυχη
ή φάντασμα και ζόμπι
ας κάνουμε υπομονή
το δυο χιλιάδες θα φανεί

Με άλλα λόγια θα στο πω
κι έναν ανάπηρο σκοπό
την ονειρεύτηκα ξανά
συγκάτοικο σ' ένα βραχνά
να με ξυπνάει με βρισιές.

Φύλακας άγγελος

Όταν θα νιώθεις μοναξιά
όταν το σπίτι θα 'ναι άδειο
θα 'χεις εμένα συντροφιά
και θα σου δίνω εγώ κουράγιο

Όταν μαυρίζει ο ουρανός
όταν παγώνει η αγκαλιά σου
κι όταν σε πνίγει ένας λυγμός
εγώ θα έρχομαι κοντά σου

Μονάχα εσύ να 'σαι καλά
μη δω στα μάτια σου ούτε δάκρυ
μπορεί να ζούμε χωριστά
μα τότε ζήσαμε μια αγάπη

Να 'σαι κορίτσι μου καλά
κι όταν ζητάς τον άνθρωπό σου
θα είμαι κάπου εκεί κοντά
ο φύλακας ο άγγελός σου

Αν σου ραγίζει την καρδιά
κι αν μόνη θέλει να σ' αφήσει
πες του πως κάποιος μια φορά
αληθινά σ' είχε αγαπήσει

Μονάχα εσύ να 'σαι καλά
μη δω στα μάτια σου ούτε δάκρυ
μπορεί να ζούμε χωριστά
μα τότε ζήσαμε μια αγάπη

Να 'σαι κορίτσι μου καλά
κι όταν ζητάς τον άνθρωπό σου

Θα είμαι κάπου εκεί κοντά
ο φύλακας ο άγγελός σου

Φτάνει που κλαίμε

Έρχονται ώρες
που όλα τα φοβάμαι
όσα θυμάμαι
κι ακόμα με πονούν
αυτές τις ώρες
να το θυμάσαι
πλάι μου να 'σαι
όταν θα 'ρθούν
δίπλα μου να 'σαι
μαζί σου να με βρουν.

Να μ' αγκαλιάζεις
για να σ' αισθάνομαι
κι αν δεις να χάνομαι
να μ' ανεβάζεις
να με ησυχάζεις
και να με νοιάζεσαι
να με χρειάζεσαι
όπως κι εγώ.

Έρχονται ώρες
που οι σκέψεις με πληγώνουν
και δεν τελειώνουν
τα "πώς" και τα "γιατί"
γι' αυτές τις ώρες
κι οι δυο μας φταίμε
κι ό,τι κι αν λέμε
τι ωφελεί
φτάνει που κλαίμε

και που είμαστε μαζί.

Να μ' αγκαλιάζεις
για να σ' αισθάνομαι
κι αν δεις να χάνομαι
να μ' ανεβάζεις
να με ησυχάζεις
και να με νοιάζεσαι
να με χρειάζεσαι
όπως κι εγώ.

Το φιλαράκι

Στο τηλέφωνο φοβάμαι να σε πάρω να σου πω
πόσο μόνη νιώθω
στους διαδρόμους του μυαλού μου τώρα σε αναζητώ
με μεγάλο πόθο

Δεν τη βρίσκω την άκρη
πουθενά και πες μου τι να κάνω
έχω γεμίσει ασφυχτικά
με καπνό το δωμάτιο ως απάνω
και ο χρόνος μού γελάει σαν μωρό

Πού να γείρω το κορμί μου
όταν γυρνάω απ' τα μπαρ
κι απ' τα ξενύχτια

Πού να βρω ένα φιλαράκι
να μου πει πως μ' αγαπάει στ' αλήθεια
αφού κι εσύ έχεις εξαφανιστεί

Μοιάζει η νύχτα μακριά σου να 'ναι ερεθιστική
σαν την αμαρτία
μα η μορφή σου δραπετεύει από κρυψώνα μυστική

με χτυπά με βία

Δεν τη βρίσκω την άκρη...

Ούτε εσύ έχεις τη λύση να μου δώσεις που γυρεύω
τη λύση που ζητάω
μπλοκαρισμένος από χρόνια στα δικά σου τα γρανάζια
που για μέρες τραγουδάω

Δεν τη βρίσκω την άκρη...

Σκόνη

Αχ η αγάπη που χάθηκε στη σκόνη
αχ η ζωή που χάθηκε στη σκόνη

Αχ το φεγγάρι που έσβησε
τ' ασημένιο φεγγάρι
η αγάπη που χάθηκε στη σκόνη

Η μέρα μου έρημη κίτρινη μέρα
χαρές που βουλιάξατε
πνιγμένες χαρές μου

Ζωή μου που καίγεσαι
στον κίτρινο αέρα
η αγάπη που χάθηκε στη σκόνη
η ζωή που χάθηκε στη σκόνη.

Ανόητες αγάπες

Τα φέραμε από δω τα φέραμε από κει
άντε ξανά τα ίδια τα ίδια απ' την αρχή
τα φέραμε από δω τα φέραμε από κει

εγώ ξανά στο τίποτα στο γενικά εσύ στο γενικά

Νύχτες δίχως όνομα νύχτες χωρίς σκοπό
χαμένοι από χέρι χαμένοι και οι δυο
ανόητες αγάπες ανόητα φιλιά
λόγια λόγια λόγια λόγια ψεύτικα

Τώρα τι να σου πω τι να μου πεις κι εμένα
έτσι όπως παίξαμε κι οι δυο με ζάρια πειραγμένα
τα φέραμε από δω τα φέραμε από κει
εγώ ξανά στο τίποτα στο γενικά εσύ στο γενικά

Νύχτες δίχως όνομα νύχτες χωρίς σκοπό
χαμένοι από χέρι χαμένοι και οι δυο
ανόητες αγάπες ανόητα φιλιά
λόγια λόγια λόγια λόγια ψεύτικα.

Το φλασάκι

Μελαγχόλησες, νιώθεις πεταμένος
Μες στην πόλη σου σα ξένος, βρε παιδί μου αμάν
Στην καρδιά βάλε πατίνια και δυο ρουλεμάν

Φύλλο και φτερό, στο μυαλό σου χιόνι
που τη σκέψη σου παγώνει, βρε παιδί μου αμάν
Στην καρδιά βάλε πατίνια και δυο ρουλεμάν

Βάλε στο μαγνητόφωνο τραγούδια που γουστάρεις
Σκέψου την ώρα, τη στιγμή που τη ρεβάνς θα πάρεις
Σκέψου κορίτσια και γιορτές και πράμα που σαλεύει
κι ένα παιδί που μοναχό το δρόμο του γυρεύει

Κάτι άστραψε, κάτι σα φλασάκι
Σα πικ νικ μες στο δασάκι, μια γλυκιά φωτιά

Λάβε θέση για να πάρεις πάλι την πρωτιά

Σα να δρόσισε, έρχεται βροχούλα
και μια άνοιξη νυφούλα, βρε παιδί μου αμάν
Στην καρδιά βάλε πατίνια και δυο ρουλεμάν

Βάλε στο μαγνητόφωνο...

Εκδρομή

Μου έχεις τάξει μια εκδρομή
μα είναι για μας η κάθε μέρα βροχή
μ' έχει κουράσει αυτή η διαδρομή
ένα τοπίο όλο όχι και μη

Κι είναι η πόρτα κλειστή
όμως για μένα ήσουν πάντα
μια πληγή ανοιχτή
μα πού ξέρεις μπορεί
να ταξιδέψουμε μια μέρα
ή μια νύχτα μαζί

Θα 'θελα ξανά να με θες
θα 'θελα αέρας να γίνεις
να περνάω τις νύχτες που καίς
το πουκάμισό μου ν' ανοίγεις

Δεν είναι η αγάπη σαν εκδρομή
είναι μια μάχη που 'χει και νικητή
μα τι απ' τα δύο πονάει πιο πολύ
η μοναξιά πονάει ή η επαφή

Μα πού ξέρεις μπορεί
να ταξιδέψουμε μια μέρα

ή μια νύχτα μαζί
κι είναι η πόρτα κλειστή
όμως για μένα ήσουν πάντα
μια πληγή ανοιχτή

Θα 'θελα ξανά να με θες
θα 'θελα αέρας να γίνεις
να περνάω τις νύχτες που καίς
το πουκάμισό μου ν' ανοίγεις

Να 'μαι φάντασμα στη σιωπή
να 'σαι όλα αυτά που φοβάμαι
κι ύστερα με ένα φιλί
μες τα χέρια σου να κοιμάμαι.

Όλο μ' αφήνεις να σ' αφήσω

Αγάπης φως της γης ταξίδια
μαύρα παράξενα παιχνίδια
στο φως του ήλιου θ' ακουμπήσω
το καλοκαίρι να μυρίσω.

Μ' άσπρο πανί θα ταξιδέψω
μικρό κορίτσι θα σε κλέψω
όσο αγαπάω μένω πίσω
κι όλο μ' αφήνεις να σ' αφήσω.

Πόσο σε θέλω

Στην άκρη του απείρου, στιγμούλα του ονείρου
σταγόνα που στάζει, πόσο σου μοιάζει
φωτιά και αέρας, στον κόσμο φοβέρα
στη νύχτα που ουρλιάζει, πώς σε τρομάζει...

Σου μοιάζει η σελήνη
πού να 'βρω γαλήνη

Τραγούδια παρέας /2^ο Γυμνάσιο Βούλας
Επίσκεψη στο ΚΠΕ Άμφισσας Φλεβάρης 2010
Ομάδα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης
Σελίδα 27 από 36

στον Άδη ανατέλλω
πόσο σε θέλω...
Πόσο σε θέλω..

Κόντρα στους νόμους ερήμου προφήτης...
Σημάδια στην άμμο, που απόψε θα σβήσεις...
Ασπρόμαυρο μέλλον, σκυφτός μετανάστης
σταθμός στο ραδιόφωνο, που πρέπει ν' αλλάξεις

Σου μοιάζει η σελήνη
πού να 'βρω γαλήνη
στον Άδη ανατέλλω,
πόσο σε θέλω...

Πόσο σε θέλω...
Πόσο σε θέλω...
Πόσο σε θέλω...

Γ**ώ την καταδίκη μου

Στο δυαράκι κρύωνα
σκεφτόμουνα δυσοίωνα
Σε μια γωνιά τουρτούριζα
κι ένα σκοπό μουρμούριζα

Γ**ώ την καταδίκη μου
δεν πλήρωσα το νοίκι μου
δεν πλήρωσα το ρεύμα μου
και πάγωσε το αίμα μου

Γ**ώ την καταδίκη μου
δεν πλήρωσα το νοίκι μου
δεν πλήρωσα το ρεύμα μου
και πάγωσε το αίμα μου
το σώμα και το πνεύμα μου....

Τα πράματά μου μάζευα
φωτογραφίες χάζευα

Στις αναμνήσεις βούλιαξα
και μες στη νύχτα ούρλιαξα

Γ**ώ την καταδίκη μου
δεν πλήρωσα το νοίκι μου
δεν πλήρωσα το ρεύμα μου
και πάγωσε το αίμα μου

Γ**ώ την καταδίκη μου
δεν πλήρωσα το νοίκι μου
δεν πλήρωσα το ρεύμα μου
και πάγωσε το αίμα μου
το σώμα και το πνεύμα μου
το σώμα και το πνεύμα μου
Γ**ώ την καταδίκη μου
δεν πλήρωσα το νοίκι μου...

Κακοσάλεσι

Δεν ξαναβόσκω άλλες βουβάλες, δεν θέλω μήτε να τις δω

Με μπίζνες έμπλεξα μεγάλες και στην Αθήνα κατοικώ
Εδώ ό,τι θέλεις κάνεις και κανένα δε ρωτάς
στο χωριό για να φιλήσεις, νιώθεις σαν κλεφτοκοτάς

Στο σπίτι' στο Κακοσάλεσ' δεν ματαξαναγυρνώ

Στάνες και βουβάλες να γίνουν όλα ρημαδιό
Με πουλήσαν παραμύθι, θα τα βρω μπαστούνια δήθεν
Παραλίγο να πιστέψω τον κουμπάρο τον ξεφτίλα

Λα λα λα...] 2x

Ξένοιασα απ' τους μπελάδες, του χωριού τα προξενιά
Τώρα μ' όποιαν θέλω μένω κι αν δε θέλω λέω γεια

Με κομπίνες και τερτίπια κονομάω ποσοστά
και θα πάρω πέντε σπίτια στην Ακρόπολη μπροστά

Στο σπít' στο Κακοσάλεσ' ...

Τα σκουπίδια στα σακούλια μου μυρίζουν γιασεμιά
και το νέφος στην Ομόνοια μια κολόνια γαλλικιά
Πέταξα και το ταγάρι, μη μάς πάρουνε χαμπάρ'
κι όλα του χωριού τα βίτσια, την τραγιάσκα και τη γκλίτσα.

Ένα μαχαίρι

Απάνω μου έχω πάντοτε στη ζώνη μου σφιγμένο
ένα παλιό αφρικάνικο ατσάλινο μαχαίρι
-όπως αυτά που συνηθούν και παίζουν οι αραπάδες-
που από έναν γέρο έμπορο αγόρασα στ' Αλγέρι.

Θυμάμαι, ως τώρα να 'τανε, το γέρο παλαιοπώλη,
όπου έμοιαζε με μια παλιά ελαιγραφία του Γκόγια,
ορθόν πλάι σε μακριά σπαθιά και σε στολές σχισμένες,
να λέει με μια βραχνή φωνή τα παρακάτου λόγια:

«Έτούτο το μαχαίρι, εδώ, που θέλεις ν' αγοράσεις
με ιστορίες αλλόκοτες ο θρύλος το 'χει ζώσει,
κι όλοι το ξέρουν πως αυτοί που κάποια φορά το 'χαν,
καθένας κάποιον άνθρωπο δικό του έχει σκοτώσει.

Ο Δον Μπαζίλιο σκότωσε μ' αυτό τη Δόνα Τζούλια,
την όμορφη γυναίκα του γιατί τον απατούσε.
ο Κόντε Αντόνιο, μια βραδιά, τον δύστυχο αδελφό του
με το μαχαίρι τούτο εδώ κρυφά δολοφονούσε.

Ένας αράπης τη μικρή ερωμένη του από ζήλεια
και κάποιος ναύτης Ιταλός ένα Γραιοκό λοστρόμο.
Χέρι με χέρι ξέπεσε και στα δικά μου χέρια.
Πολλά έχουν δει τα μάτια μου, μα αυτό μου φέρνει τρόμο.

Σκύψε και δες το, μια άγκυρα κι ένα οικόσημο έχει,
είναι αλαφρύ για πιάσε το δεν πάει ούτε ένα κουάρτο,
μα εγώ θα σε συμβούλευα κάτι άλλο ν' αγοράσεις.»
-Πόσο έχει; - Μόνο φράγκα εφτά. Αφού το θέλεις πάρ' το.

Ένα σπιλέτο έχω μικρό στη ζώνη μου σφιγμένο,
που η ιδιοτροπία μ' έκαμε και το 'καμα δικό μου,
κι αφού κανένα δε μισώ στον κόσμο να σκοτώσω,
φοβάμαι μη καμιά φορά το στρέψω στον εαυτό μου...

Διδυμότειχο blues

Το 76 λίγο πριν να φέξει
πήρα ένα πλοίο άσπρο σαν ψυγείο
σαν νοσοκομείο

Το 76 σαν χοντρό αστείο
κρύο χειρουργείο το εθνικό Θηρίο
μ' έστειλε στη Χίο

Θρυλικός κομπάρσος με προφίλ κουρέλα
λούτσα στον ιδρώτα σάπιο καλοκαίρι
κουρεμένοι σβέρκοι

Εθνική διχόνοια τράκες και καψόνια
ίδια πελατεία απ' το σινέ Ομόνοια
σαν φτηνή κολόνια

Το 76 έκλεισα τα μάτια
κάπνισα μια γόπα σβήστηκα απ' το χάρτη
κόλαση του Δάντη

Σαν παροπλισμένος ψευτοεπαναστάτης
είχα τ' άλλοθι μου το κουτσό σκυλί μου
την αποστολή μου

Τραύλιζα διατάξτε έσυρα δυο μήνες
μείναν άλλοι δέκα να 'μαι στο Χαϊδάρι
παίδες εν καμίνω

Το 'κρυβα απ' όλους σαν παραχαράκτης
είπα θα περάσει ήμουνα προστάτης
Δωρ κι Εφιάλτης

Διδυμότειχο blues
Διδυμότειχο blues
Διδυμότειχο blues

Δίπλα μου η Αθήνα του Οδυσσέα σειρήνα
λαϊκή βιτρίνα ομφαλός του κόσμου
πίσω μου κι εμπρός μου

Χρόνια σαν ταβέρνα σαν καλικάτζούρα
κράτος φιλελλήνων του κενού η λατρεία
ποιητική αδεία

Εν πάση περιπτώση πίσω στα δικά μου
στα χακιά άπλυτά μου στα εγερτήριά μου
στη μουγκή σκοπιά μου

Στη μετάθεσή μου στο τρελό βιολί μου
στο βραχνό πρωινό μου στο έτσι αλλιώς κι αλλιώτικο
μπρος στο Διδυμότειχο

Διδυμότειχο blues με ξεκούρδιστη κιθάρα
Διδυμότειχο blues η χαμένη μου πεντάρα
Διδυμότειχο blues η λιγδιασμένη μου τσατσάρα
τα βρεγμένα μου τσιγάρα σάπια φρούτα στα τελάρα
Διδυμότειχο blues

Διδυμότειχο blues τ' όνομά του είναι αιτία
Διδυμότειχο blues τρύπα στη γεωγραφία
Διδυμότειχο blues αδειανή φωτογραφία
του παράλογου η θητεία αγχωμένη μα***ία
Διδυμότειχο blues.

Για το καλό μου

Είδα ένα κόσμο να γκρεμίζεται μπροστά μου
είδα να γίνεται γιατί η γειτονιά μου
για το καλό μου

Είδα τα δέντρα που σκαρφάλωνα κομμένα
σε φορτηγό τα όνειρά μου φορτωμένα
για το καλό μου

Είδα το δάσκαλο να με χτυπάει με ζήλο
είδα τα χέρια μου πρησμένα από το ξύλο
είδα τα νεύρα μου σιγά σιγά να σπάνε
με καλοσύνη και στοργή να με χτυπάνε

Για το καλό μου για το καλό μου
ώσπου δεν άντεξε στο τέλος το μυαλό μου
πήρε ανάποδες στροφές για το καλό μου
και είμαι στο θάλαμο εννιά για το καλό μου
στην ηρεμία για να βρω τον εαυτό μου

Είδα να κόβουν τη μπουκιά για την μπουκιά μου
ρούχα να φτιάχνουν απ' τα ρούχα τα παλιά μου
για το καλό μου

Είδα τη μάνα μου να κλαίει απελπισμένα
είδα το γέρο μου να φεύγει για τα ξένα
για το καλό μου

Είδα τους φίλους μου να σκίζονται για μένα
είδα να θέλουν να ξεκόψω από σένα
είδα χαράματα να με τραβάν στο τμήμα
για να γλιτώσω το κελί να πω το ποίημα

Για το καλό μου για το καλό μου
ώσπου δεν άντεξε στο τέλος το μυαλό μου
πήρε ανάποδες στροφές για το καλό μου
και είμαι στο θάλαμο εννιά για το καλό μου
στην ηρεμία για να βρω τον εαυτό μου

Για το καλό μου για το καλό μου
έχει μουδιάσει το κορμί και το μυαλό μου
ενέσεις χάπια ηλεκτροσόκ για το καλό μου
σήμερα πήρανε νεκρό τον διπλανό μου
ενώ παλεύω για να βρω τον εαυτό μου
κι έχω κρυμμένο το σουγιά για το καλό μου.

Ρόζα

Στίχοι: Άλκης Αλκαίος
Μουσική: Θάνος Μικρούτσικος
Πρώτη εκτέλεση: Δημήτρης Μητροπάνος

Τα χείλη μου ξερά και διψασμένα
γυρεύουνε στην άσφαλο νερό
περνάνε δίπλα μου τα τροχοφόρα
και συ μου λες μας περιμένει η μπόρα
και με τραβάς σε καμπαρέ υγρό

Βαδίζουμε μαζί στον ίδιο δρόμο
μα τα κελιά μας είναι χωριστά
σε πολιτεία μαγική γυρνάμε
δε θέλω πια να μάθω τι ζητάμε
φτάνει να μου χαρίσεις δυο φιλιά

Με παίζεις στη ρουλέτα και με χάνεις
σε ένα παραμύθι εφιαλτικό
φωνή εντόμου τώρα ειν' η φωνή μου
φυτό αναρριχώμενο η ζωή μου
με κόβεις και με ρίχνεις στο κενό

Πώς η ανάγκη γίνεται ιστορία
Τραγούδια παρέας /2^ο Γυμνάσιο Βούλας
Επίσκεψη στο ΚΠΕ Άμφισσας Φλεβάρης 2010
Ομάδα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης
Σελίδα 35 από 36

πώς η ιστορία γίνεται σιωπή
τι με κοιτάζεις Ρόζα μουδιασμένο
συγχώρα με που δεν καταλαβαίνω
τι λένε τα κομπιούτερς κι οι αριθμοί

Αγάπη μου από κάρβουνο και θειάφι
πώς σ' έχει αλλάξει έτσι ο καιρός
περνάνε πάνω μας τα τροχοφόρα
και γω μέσ' στην ομίχλη και τη μπόρα
κοιμάμαι στο πλευρό σου νηστικός

Πώς η ανάγκη γίνεται ιστορία
πώς η ιστορία γίνεται σιωπή
τι με κοιτάζεις Ρόζα μουδιασμένο
συγχώρα με που δεν καταλαβαίνω
τι λένε τα κομπιούτερς κι οι αριθμοί